

Izajasz, prorok (VIII/VII w. przed Chr.)

Mikołów, Bazylika pw. św. Wojciecha

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7j.html>

IZAJASZ- NAJWIĘKSZY PROROK MESJAŃSKI

Prorok Izajasz, którego imię znaczyło „Jahwe, Zbaw!”, pochodził ze znakomitej rodziny jerozolimskiej, ojcem jego był Amos. Urodził się około 770 roku przed Chrystusem. W młodości otrzymał wszechstronne wykształcenie, odznaczał się również silną wiarą w Boga i zaletami duchowymi. Bóg powołał go na proroka podczas wizji w świątyni w 739 roku. Izajasz spełniał tę misję przez następne 40 lat. Według podań poniósł śmierć męczeńską za panowania króla Manassesa, na początku VIII w. przed Chrystusem. Izajasz miał żonę i dwóch synów, którym nadał symboliczne, niejako prorocze imiona.

Izajasz miał za zadanie nawoływać do nawrócenia grzesznych narodów, zapowiadał zagładę Izraela i Judy za niewierność Bogu. Brał czynny udział w życiu politycznym swojego kraju, walczył o teokrację, ale przede wszystkim mówił, iż jedynym wybawieniem Izraela jest Bóg, w którym wszyscy mają pokładać nadzieję. W narodzie izraelskim przede wszystkim piętnował panujące złe obyczaje, m.in. pychę, majętność, zepsucie moralne i niesprawiedliwość. Pragnął, aby w Izraelu czczono jedynego Boga, dlatego też usilnie nawoływał do uznania boskich wyroków za najważniejsze. Odkąd został powołany przez Boga, Izajasz mocno wierzył w świętość i sprawiedliwość boską, słał Jego imię i wszechmoc. Jako poeta biblijny używał mnóstwa rodzajów literackich do wyrażenia prorocत्व, jakie otrzymał. Posługiwał się doniosłym, bogatym językiem, aby ukazać jeszcze bardziej piękno Bożego świata. Księgę Izajasza podzielono na trzy części, zgodnie z ich treścią. Pierwsza zawiera m.in. mowy przeciw Judzie i Jerozolimie, zapowiedzi mesjańskie, a także utwory o charakterze apokaliptycznym. Ta część powstała z mów prorockich i innych utworów, jakie Izajasz sam wygłosił i napisał, niektóre zostały wzbogacone przez jego uczniów. Zbiory zostały połączone pod koniec niewoli babilońskiej w VI wieku.

Druga część przedstawia wyzwolenie Izraela z niewoli babilońskiej, które ma się odbyć poprzez nawrócenie i żal za grzechy, dzięki Słudze Pańskiemu, stanowiącemu zapowiedź Mesjasza, jako cierpiącego mękę Proroka i Odkupiciela całego świata. Uważa się, iż część tę napisał autor doskonale naśladowający styl Izajasza.

Trzecia część mówi o triumfie, jaki nastąpi po powrocie Judejczyków z niewoli, poprzez opis przyszłej chwały Jerozolimy i Izraela. Nieznany autor tej części napisał ją po niewoli babilońskiej pod koniec VI wieku. Najprawdopodobniej autorami drugiej i trzeciej części Księgi Izajasza byli jego uczniowie.

Izajasz zapowiadał przyjście Mesjasza i odkupienie grzechów. Prorokował, iż narodzi się On z Dziewicy i zginie śmiercią męczeńską, będąc Zbawicielem ludzkości. W NT cytowany jest około 85 razy.

*W 1948 roku w Qumran znaleziono dwa rękopisy hebrajskie Księgi Izajasza, datowane na II/I wiek przed Chrystusem.

<https://sciaga.pl/tekst/69254-70-izajasz>

PSALM 147

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus

Chwalcie Pana! Godno dać cześć Panu temu,
Pieśń wesoła, ozdobny rym służy Jemu.
Miasto jerozolimskie On znowu sady,
A wygnance do własnych domów prowadzi.
On smutne serca cieszy, troski lekuje,
Rany wiąże, boleści wszelkie ujmuje.
On wszytkich gwiazd niebieskich liczbę ma w głowie
I każdą swoim własnym imieniem zowie.
Bóg nasz, Bóg wielkiej siły, wielkiej możności,
Niepojęty, niezmierny w swojej mądrości.
On skromne, On pokorne na górę sadza,
A harde niepocześnie na dół sprowadza.
Panu, czyniąc powinne dzięki, śpiewajcie,
Panu na słodkobrzmiających cytarach grajcie.
Który burze zgromadza, ziemię dżdżem chłodzi,
Trawę bujną po górach wysokich rodzi.
Który żywność wszelakim dawa zwierzętom
I biednym, co wołają k'Niemu, kruczętom.
Nie patrzą on na dzielność wyprawnych koni
Ani oka za chybkiem szermierzem skłoni;
W tych się kocha, którzy mu służą statecznie
I co na łaskę Jego każą bezpiecznie.
Panu jerozolimskie obronne wały,
Panu daj cześć, posado syjońskiej skały,
Który w żelazie szczerym bramy twe kowal
I synom twym dóbr hojność wielką zgotował;
Który pokojem usłał Twoje granice,
A ciebie łojem karmi tłustej pszenice;
Który skoro ziemi swe powie wyroki,
Słowa Jego nie cierpią żadnej odwłoki;
Który śniegiem by wełną pola odziewa,
A śrzeż po ziemi jako popiół rozsiewa.
Lód z nieba miece jako blachy łupane,
Którego srogie zimno komu wytrwane?
Rzeczce słowo, a lody natychmiast tają;
"Wienie duch Jego, a wnet wody wzbierają.
Ten wyroki, Ten sądy swe Jakubowi,
Ten oznajmił zakon swój Izraelowi.
Żadnemu narodowi Pan się nie stawiał
Tak łaskawie ani praw swoich objawił.

Jan Kochanowski

1. Gdańsk – Oliwa, fg w baz. Św. Trójcy;
2. Gdańsk, fg w baz. NMP;
3. Chełmno, KPM, wt w ko franciszczk.;

4. Pacanów; ŚWK, fk w baz. św. Marcina
5. Mikołów, Bazylika pw. św. Wojciecha [p. str. 1]

17,6- Toruń, wt w Muzeum Reg

- 17,7- Częstochowa, wt w ko św. Jakuba Ap.
 - 17,8- Inowrocław, fk w ko Zwiastowania NMP;
- Zabrze-Rokitnica, ko. NSPJ (zdj. pw)

*Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: **Jan Nitecki***

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)